

## UUTISKIRJE

### Namaste jälleen Nepalista!

Viimeksi kirjoitin uutiskirjettä vuosi sitten hyvin jännittävän tilanteen ääreltä, kun olin jäämässä vanhempainvapaalle. Lokakuussa rakas Sisu-vauvamme syntyi Helsingissä.

Nyt olen palannut heinäkuussa osa-aikaisesti taas työni pariin Lähetysseuran Nepalin ja globaalien kehitysyhteistyön viestinnän asiantuntijana. Osa-aikaisesti siksi, että jatkan yhä osittain kotona vanhempainvapaatani. Minulla on alkamassa jo neljäs työkausi täällä maailman huipulla, pallomme korkeimpien vuorten kupeessa, mikä tarkoittaa jo kuutta vauhdikasta työvuotta Nepalin haasteiden ja Lähetysseuran työn parissa.

Perheellämme ja Sisulla on kaikki hyvin. Vietimme vauvan ensikuukaudet Suomessa. Loppuvuodesta juhlimme Sisun kaunista kastejuhlaa perheen ja läheisten kesken. Tammikuussa palasimme jälleen kotiin Nepaliin. Ensipäiviä värittivät pienet vastoinkäymiset: Nepalin talvikautta riivaavat ajoittaiset sähkökatkot, mikä tarkoitti, että lämmintä vettä ei ollut aina pienen vauvan kanssa saatavilla. Muurahaiset olivat myös asuttaneet kotimme ja pian ne möyrivät iloisina vauvan tuttipulloissa.

Toisaalta saimme nauttia monista iloisista jälleennäkemisistä ja nepalilaisten lämmöstä, eikä vauvalta ole huomiota ja rakkautta puuttunut. Asuinalueemme seniorit tapaavat istua iltaisin yhteisöllisesti kuulumisia vaihtaen talojensa edustoilla ja kun itse lähdemme iltakävelyille, pääsee Sisu lukuisiin lämpimiin syleihin, saaden kujertelua newarien kielellä. Newari on yksi Nepalin vähemmistökielistä. Olemme nauttineet myös nepalilaisista momo-nyyteistä ja monesta muusta ihanasta nepaliruoosta, joita Suomessa ehti jo tietenkin ikävöidä.

### Ylpeyden aiheita: Työmme eteen hienosti!

Olen ollut ilo palata tuttuun maahan, mutta monien muuttuneiden työtehtävien ja -toverien pariin. Nepalilainen tiimimme on pysynyt lähes samana, mutta suomalaiset työtoverit ovat vaihtuneet. Olemme saaneet Nepaliin uuden maajohtajan Lotta Gammelinin, joka on tehnyt vuosia Lähetysseuralla töitä erilaisissa tehtävissä. Lotan kanssa on ollut jo nyt suuri ilo työskennellä! Lisäksi heinäkuussa Suomesta käsin aloitti uusi Nepalin hankehallinnon asiantuntija Susanne Saarinen. Hän siirtyy työalueelle syksyllä. Tervetuloa tiimiin, Susanne!



*Kathmandun kotimme edustalla saa ihmetellä paikallista kulttuuria. Aukiolla järjestetään lukuisia tapahtumia, pyöräilykilpailuista meditoititilaisuuksiin. Kuva: Mimosa Hedberg*

## UUTISKIRJE



*Jajarkotin työskentelyalueemme kouluja tuhoutui pahasti maanjäristyksessä viime vuonna. Kuva: CMC Nepal*

Yhdeksän kuukautta työn parista poissaolleen olen tutustunut työmme etenemiseen heti alkuun lukemalla Nepalin hankkeidemme tuoreita vuosiraportteja, joita nepalilaiset yhteistyöjärjestömme ovat laatineet. Olen saanut lukea työn etenemisestä valtavalla ylpeydellä. Alla joitakin työmme tuloksia:

Äärimmäisen köyhistä ja syrjityistä taustoista tulevat viljelijät ovat esimerkiksi oppineet uusia viljelystaitoja, perustaneet kotipuutarhoja ja aloittaneet muun muassa kanankasvatusta. Näin he ovat pystyneet parantamaan toimeentuloaan ja perheidensä ruokaturvaa.

Mielenterveysongelmien kanssa elävät ovat saaneet vertaistukea. Oppimishäiriöistä ja traumaista kärsivät lapset ovat saaneet kouluttamiemme koulukuraattorien tukea Nepalin julkisissa kouluissa.

Ei kulunut vuosi ole työssämme haasteita sujunut. Nepal on hauras ja köyhä maa, jossa yllätyksiä tulee eteen jatkuvasti. Työskentelemme nimenomaan maan länsiosissa, Nepalin vähiten kehittyneillä alueilla. Viime marraskuussa Länsi-Nepalin syrjäseudulle Jajarkotiin iski tuhoisa maanjäristys, joka tappoi 153 ihmistä ja tuhosi lukuisia koteja sekä kouluja. Hankealueemme eivät välttyneet tuhoilta: järityksessä kuoli yksi koulumielenterveyshankkeemme kuraattoriopettaja ja seitsemän oppilasta.

Eräs hankekoulumme oppilaista, 16-vuotias Maya (nimi muutettu), hautautui järityksessä taloraunion alle. Hänet saatiin pelastettua, mutta traumat jäivät. Tyttö kärsi jälkikäteen pelkotiloista, surusta ja itkukohtauksista. Hän ei pystynyt palaamaan kouluun kokonaiseen kuukauteen.



*Lapset ja perheet saivat psykososiaalista tukea maanjäristyksen jälkeen. Kuva: CMC Nepal*

## UUTISKIRJE

Kehitysyhteistyöhankkeessamme oppilaille, opettajille sekä vanhemmille tarjottiin psykologista ensiapua, jolla pyrittiin estämään trauman pitkäaikaisvaikutuksia oppimiseen. Myös Maya ohjattiin ammattilaisavun pariin. Tyttö pääsi puhumaan kokemastaan ja lisäksi vanhemmat saivat omia tukitapaamisia. Useiden tapaamisten jälkeen Maya palasi kouluun. Häntä kiinnostavat taas ystävät, ja vanhemmatkin ovat havainneet muuttuneen käytöksen. ”Tunnen oloni nyt onnellisemmaksi, ja pystyn jatkamaan opintojani. Koin uudelleensyntymän tuhoisan järjestyksen jälkeen”, Maya kertoo.

Maanjäristyksen jälkeen psykologista ensiapua sai yhteensä 1850 vanhempaa, yli 3100 lasta sekä 320 opettajaa. Tämän lisäksi 45 loukkaantunutta lasta sekä vanhempansa menettänyttä lasta sai keskusteluapua. Lapsille annettiin myös lämpimiä vaatteita sekä koulutarvikkeita. Kehitysyhteistyömme alueen kouluissa jatkuu katastrofin jälkeen.

### Monsuunisateita ja suru-uutisia

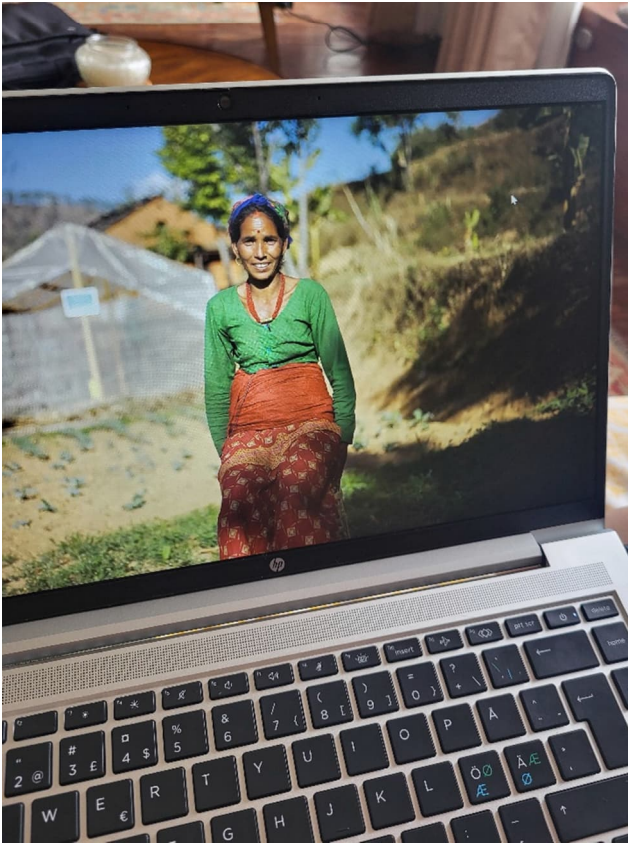
Nepal on hyvin altis erilaisille luonnonmullistuksille ja katastrofeille, kuten viime vuotinen maanjäristys osoitti. Nyt Nepalissa on meneillään voimakas vuosittainen sade- eli monsuunikausi, joka kestää yleensä kesäkuusta elokuun vaihteeseen. Se tietää täällä monia haasteita: sateet ovat johtaneet rajuihin tulviin sekä maanvyörymiin ympäri maata. Matkustaminen työalueille hankaloituu.



*Monsuunikausi on ollut tänä vuonna voimakas ja aiheuttanut tuhoja ympäri Nepalia. Kuva Kathmandun kotini katolta. Kuva: Mimosa Hedberg*

Järkyttäviä uutisia on joutunut seuraamaan sydän syrjällä. Heinäkuussa kahden bussin uutisoitiin suistuneen maanvyörymän takia valtoimenaan tulvivaan jokeen ja noin 50 ihmistä hukkui. Nämä uutiset ovat valitettavasti vuosittain arkea maassa, jossa ilmastonmuutos sen kuin pahentaa sään ääri-ilmiöitä. Erityisesti vaikutukset iskevät kaikkein köyhimpiin, lapsiin ja naisiin. Maatiimimme seuraa tiiviisti sadetilannetta työskentelyalueillamme. Toistaiseksi työmme parissa olevat ihmiset ovat välttyneet suuremmilta monsuunituhoilta.

## UUTISKIRJE



Olen päässyt jo virtuaalisesti matkustamaan työskentely-alueillemme Länsi-Nepalin Jajarkotiin käymällä läpi viljelijänaisten haastatteluvideoita. Lisää näiden naisten tarinoista syksymmällä! Kuva: Mimosa Hedberg

Monsuunikausi tuo omat haasteensa myös Kathmandussa elämiseen. Hyttysten levittämät vaaralliset taudit lisääntyvät, ja tänäkin vuonna denguekuume on pelkonamme. Myös monet veden välityksellä tarttuvat taudit, jotka kuulostavat suomalaisille kovin kaukaisilta, lisääntyvät. Kathmandussa on havaittu niin koleraa kuin poliotakin, vaikka jälkimmäisen piti olla jo hävitetty koko maasta.

Täällä eläminen vaatiikin erityistä varovaisuutta: hyttysiltä pitää suojautua päivittäin ahkerasti erilaisin voitein, suihkein ja laastarein, ja juoma- sekä pesuveden kanssa on oltava erityisen varovainen.

Haastavista olosuhteista huolimatta on hienoa, että Lähetysseuran tukema työ Nepalissa on saanut jatkaa jo 1970-luvulta lähtien. Kiitos, että olet mukana pitkässä jatkumossa, tukemassa tätä tärkeää työtä maailman kaikkein haavoittuvaisimpien ihmisten parissa.

\*\*\*Tuettu Suomen kehitysyhteistyövaroin.\*\*\*



### Mimosa Hedberg

Muutin viestinnän asiantuntijaksi Nepaliin syyskuussa 2018. Aiemmin olen työskennellyt mm. YK:lla Myanmarissa sekä toimittajana eri medioissa.

Maisterintutkintoni tein Skotlannissa konflikteihin liittyen, joten rauhan ja tasa-arvon kysymykset ovat lähellä sydäntäni.

### Rukousaiheet

Sadekauden ja maanvyörymien uhrin ympäri Nepalia.

Viisautta ja voimia uusille Lähetysseuran työntekijöille Nepalissa.

### Apuasi tarvitaan

Lähetysseuran työ eri puolilla maailmaa jatkuu ja avun tarve on suuri. Lahjoita haluamasi summa **MobilePay**lla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **F138 8000 1400 1611 30**. Kirjoita viestikenttään uutiskirjeen kirjoittajan nimi, myös MobilePayssa. Keräyslupa RA/2020/1538